

Valet av en vinstmarginal om fem procent är svårbegripligt om man beaktar att kommissionen i ett regionalt ärende som begränsats till Förenade kungariket och som rörde samma produkt — vilket ärende utmynnade i ett godkännande från kommissionens sida av kvantitativa åtaganden från och med maj 1994 — godtagit en vinstmarginal om tio procent.

Sökanden anser slutligen att en vinstmarginal om femton procent är det absoluta minimum som erfordras för att gemenskapsindustrin skall ha möjlighet att dels finansiera nödvändiga investeringar av underhållskaraktär, dels nyinvestera i upprustning och ersättande av befintlig kapacitet.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 november 1995 av Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf och Federatie van Nederlandse Kraanverhuurbedrijven

(Mål T-213/95)

(96/C 31/47)

(Rättegångsspråk: *nederländska*)

Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf och Federatie van Nederlandse Kraanverhuurbedrijven, båda med säte i Culemborg (Nederländerna), har den 27 november 1995 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena, som företräds av advokaterna M. van Empel, Amsterdam, och T. Janssens, Bryssel, har uppgivit följande adress för delgivning: advokatbyrån M. Loesch, 11 rue Goethe, Luxemburg.

Sökandena yrkar att rätten skall

- 1) fastställa att Europeiska gemenskapen är ansvarig för den skada som sökandena har lidit och kommer att lida till följd av kommissionens felaktiga förfaringssätt, som anges i ansökan,
- 2) förplikta Europeiska gemenskapen att utge ersättning för skadan och att bestämma skadans omfattning i samråd med sökandena samt — för det fall att parterna inte i godo kan nå en överenskommelse vad beträffar skadans omfattning — förklara att rätten skall bestämma dess omfattning, om nödvändigt med anlitande av en sakkunnig för att exakt kunna bestämma omfattningen,
- 3) förplikta Europeiska gemenskapen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena gör gällande att kommissionen, trots uttrycklig anmodan i enlighet med artikel 175 i EG-fördraget, hittills har underlåtit att meddela ett slutligt beslut med anledning av deras ansökan om att reglerna om certifiering, vilka

anmälts av sökandena och gäller för kranuthyrning som är förenad med förbud mot att hyra in lyftkranar som ej certifierats, skall förklaras ogiltiga eller att sökandena skall beviljas dispens från dessa. Den nationella domstolen har genom interimistiskt beslut förordnat att förbudet mot inhyrning inte skall tillämpas till dess kommissionen meddelat slutligt beslut. Sökandena uppger att de till följd av förbudet riskerar att tillståndet från Nationale Raad voor de Certificatie återkallas, vilket skulle hota den fortsatta verksamheten och drabba deras goda rykte.

Sökandena anför att kommissionens underlåtelse är rättsstridig, eftersom artikel 6 i Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna har åsidosatts. Därvid har särskilt kravet på att få sin sak behandlad inom skälig tid försumrats. Kommissionen har även åsidosatt allmänna rättsgrundsatser, närmare bestämt rättssäkerhetsprincipen, principen om berättigade förväntningar och principen om sökandens rätt att yttra sig.

Avskrivning av mål T-97/93 m.fl.⁽¹⁾

(96/C 31/48)

(Rättegångsspråk: *tyska*)

Genom beslut meddelat den 11 december 1995 har ordföranden på första avdelningen i utökad sammansättning vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av målen T-142/93, Heinz Günther Herken mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission, och T-149/93, Hans Röper mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT nr C 178, 18.7.1990, EGT nr C 146, 5.6.1991, EGT nr C 44, 19.2.1992.

Avskrivning av mål T-224/94⁽¹⁾

(96/C 31/49)

(Rättegångsspråk: *engelska*)

Genom beslut meddelat den 18 december 1995 har ordföranden på femte avdelningen i utökad sammansättning vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat att mål T-224/94, Ferchimex N.V. mot Europeiska unionens råd med stöd av Europeiska gemenskapernas kommission, avskrivs.

⁽¹⁾ EGT nr C 218, 6.8.1994.